VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 15. janvārī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā – To personu, vienību un struktūru saraksti, kurām tiek piemēroti ierobežojošie pasākumi – Prasītājas nosaukuma iekļaušana un saglabāšana sarakstos – Tiesības tikt uzklausītam – Pienākums norādīt pamatojumu – Kļūda vērtējumā – Samērīgums – Darījumdarbības brīvība – Atcelšanas prasība

Lietā T-193/23

MegaFon OAO, Maskava (Krievija), ko pārstāv *V. Villante*, *D. Rovetta*, *M. Campa*, *M. Moretto*, *M. Pirovano* un *B. Bonafini*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *E. Nadbath* un *V. Piessevaux*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Carpus Carcea*, *C. Georgieva* un *L. Puccio*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

apspriedes laikā šādā sastāvā: tiesneši R. Mastrojāni [*R. Mastroianni*], kas pilda priekšsēdētāja pienākumus, M. Brkana [*M. Brkan*], J. Gilja [*I. Gâlea*] (referents), T. Tots [*T. Tóth*] un S. L. Kalēda [*S. L. Kalėda*],

sekretāre: H. Ēriksone [*H. Eriksson*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2024. gada 3. jūlija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *MegaFon OAO* lūdz atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/434 (2023. gada 25. februāris), ar kuru groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2023, L 59 I, 593. lpp.), un Padomes Regulu (ES) 2023/427 (2023. gada 25. februāris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2023, L 59 I, 6. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "sākotnējie tiesību akti"), otrkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/1517 (2023. gada 20. jūlijs), ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2023, L 184., 40. lpp.; turpmāk testā – "2023. gada jūlija tiesību akts), un, treškārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2024/422 (2024. gada 29. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L, 2024/422; turpmāk tekstā – "2024. gada janvāra tiesību akts"), ciktāl ar visiem šiem aktiem (turpmāk tekstā – "apstrīdētie tiesību akti") prasītājas nosaukumu iekļauj un saglabā Padomes Lēmuma 2014/512/KĀDP (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2014, L 229, 13. lpp.), un Padomes Regulas (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2014, L 229, 1. lpp.), pielikumos ietvertajos sarakstos (turpmāk tekstā – "strīdīgie saraksti").

I. Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir Maskavā (Krievija) reģistrēta akciju sabiedrība, kas kā telekomunikāciju un mobilās telefonijas operators darbojas telekomunikāciju nozarē.

3 Šī lieta attiecas uz ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar darbībām, ar kurām tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, jo īpaši saistībā ar Krievijas Federācijas militāro agresiju pret Ukrainu 2022. gada 24. februārī.

4 Ņemot vērā to, ka, lai gan 2014. gada martā atsevišķām fiziskajām un juridiskajām personām tika noteikti ceļošanas ierobežojumi un iesaldēti aktīvi, situācija šajā valstī bija smaga, Eiropas Savienības Padome 2014. gada 31. jūlijā, pamatojoties uz LES 29. pantu, pieņēma Lēmumu 2014/512, lai ieviestu mērķtiecīgus ierobežojošus pasākumus piekļuves kapitāla tirgiem, aizsardzības, divējāda lietojuma preču un sensitīvu tehnoloģiju jomās.

5 Šajā pašā datumā Padome, pamatojoties uz LESD 215. pantu, pieņēma Regulu Nr. 833/2014, kurā ietvertas sīkākas tiesību normas, lai gan Eiropas Savienības līmenī, gan dalībvalstīs īstenotu Lēmuma 2014/512 noteikumus.

6 Šo ierobežojošo pasākumu mērķis bija likt Krievijas Federācijai vēl dārgāk maksāt par darbībām, ar kurām tiek grauta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un sekmēt krīzes noregulējumu mierīgā ceļā.

7 2022. gada 24. februārī Krievijas Federācija sāka militāru operāciju Ukrainā.

8 Šajā kontekstā un pamatojoties uz LES 29. pantu, Padome 2022. gada 25. februārī pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2022/327 (OV 2022, L 48, 1. lpp.), 2022. gada 8. aprīlī – Lēmumu (KĀDP) 2022/578 (OV 2022, L 111, 70. lpp.) un 2022. gada 21. jūlijā – Lēmumu (KĀDP) 2022/1271 (OV 2022, L 193, 196. lpp.), ar šiem trim lēmumiem grozot Lēmumu 2014/512 (turpmāk tekstā – "grozītais Lēmums 2014/512"). Turklāt, pamatojoties uz LESD 215. pantu, Padome 2022. gada 25. februārī pieņēma Regulu (ES) 2022/328 (OV 2022, L 49, 1. lpp.), 2022. gada 8. aprīlī – Regulu (ES) 2022/576 (OV 2022, L 111, 1. lpp.) un 2022. gada 21. jūlijā – Regulu (ES) 2022/1269 (OV 2022, L 193, 1. lpp.), ar šīm trim regulām grozot Regulu Nr. 833/2014 (turpmāk tekstā – "grozītā Regula Nr. 833/2014").

9 Grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 1. un 2. punktā noteikts šādi:

"1. Dalībvalstu valstspiederīgajiem vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot to karoga kuģus vai gaisa kuģus, aizliegts veikt visu divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju, kas uzskaitītas I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2021/821, tiešu vai netiešu pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu jebkurai Krievijas fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai vai izmantošanai Krievijā neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir vai nav dalībvalstu teritorijā.

2. Aizliegts:

a) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā vai izmantošanai Krievijā sniegt tehnisku palīdzību, starpniecības pakalpojumus vai citus pakalpojumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām precēm un tehnoloģijām, un minēto preču un tehnoloģiju nodrošinājumu, ražošanu, apkopi un izmantošanu;

b) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā vai izmantošanai Krievijā nodrošināt finansējumu vai finansiālo palīdzību, kas saistīta ar 1. punktā minētajām precēm un tehnoloģijām, jebkādai minēto preču un tehnoloģiju pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportēšanai vai ar tām saistītas tehniskās palīdzības, starpniecības pakalpojumu vai citu pakalpojumu sniegšanai."

10 Šā panta 4. un 5. punktā paredzēts šāds atļauju režīms, kas identiskā veidā pārņemts arī grozītā Lēmuma 2014/512 3.a panta 4. un 5. punktā:

"4. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta un neskarot atļaujas saņemšanas prasības saskaņā ar Regulu (ES) 2021/821, kompetentās iestādes var atļaut divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu vai ar tām saistītas tehniskās vai finansiālās palīdzības sniegšanu nemilitārām vajadzībām un nemilitāram galalietotājam pēc tam, kad iestādes ir secinājušas, ka šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir paredzēta: a) sadarbībai starp Savienību, dalībvalstu valdībām un Krievijas valdību tikai civilos jautājumos; b) starpvaldību sadarbībai kosmosa programmās; c) civilo kodolspēju izmantošanai un uzturēšanai, degvielas atkārtotai apstrādei un drošumam, kā arī sadarbībai civilās kodolenerģijas jomā, jo īpaši pētniecības un izstrādes jomā; d) kuģošanas drošībai; e) tādiem civiliem elektronisko sakaru tīkliem, kas nav publiski pieejami un kas nav tādas vienības īpašumā, kura ir publiskā kontrolē vai kurai vairāk nekā 50 % daļu ir publiskā īpašumā; f) vienīgi izmantošanai tādās vienībās, kuras atsevišķi vai kopīgi pieder juridiskai personai, vienībai vai struktūrai, kas reģistrēta vai izveidota saskaņā ar kādas dalībvalsts vai partnervalsts tiesību aktiem, vai kuras atsevišķi vai kopīgi kontrolē šāda juridiska persona, vienība vai struktūra; g) Savienības, dalībvalstu un partnervalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām, tostarp delegācijām, vēstniecībām un misijām;

h) kiberdrošības un informācijas drošības nodrošināšanai fiziskām vai juridiskām personām, vienībām un struktūrām Krievijā, izņemot tās valdību un uzņēmumus, kurus tieši vai netieši kontrolē minētā valdība.

[..]

5. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta un neskarot atļaujas saņemšanas prasības saskaņā ar Regulu (ES) 2021/821, kompetentās iestādes var atļaut divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu vai ar tām saistītas tehniskās vai finansiālās palīdzības sniegšanu nemilitārām vajadzībām un nemilitāram galalietotājam pēc tam, kad iestādes ir secinājušas, ka šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir nodrošināma saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2022. gada 26. februāra, vai šādu līgumu izpildei nepieciešamiem papildu līgumiem – ar noteikumu, ka atļauja ir pieprasīta pirms 2022. gada 1. maija."

11 Grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 7. punktā paredzēts:

"Kad kompetentās iestādes pieņem lēmumu par atļauju pieprasījumiem saskaņā ar 4. un 5. punktu, tās nepiešķir atļauju, ja tām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka:

i) galalietotājs varētu būt militārs galalietotājs, fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas uzskaitīta IV pielikumā, vai ka precēm varētu būt militārs galalietojums, izņemot tad, ja šā panta 1. punktā minēto preču un tehnoloģiju pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports vai ar tām saistītas tehniskās vai finansiālās palīdzības sniegšana ir atļauta saskaņā ar 3.b panta 1. punkta a) apakšpunktu."

12 Šā lēmuma 3.a panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Ir aizliegts tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā vai izmantošanai Krievijā tādas preces un tehnoloģijas, kas varētu veicināt Krievijas militārās un tehnoloģiskās jaudas palielināšanu vai aizsardzības un drošības sektora attīstību, neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav Savienības izcelsmes preces un tehnoloģijas."

13 Minētā 3.a panta 2. punktā atkārtots grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 2. punkta formulējums.

14 Šā paša 3.a panta 7. punktā atkārtots grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 7. punkta formulējums.

15 Grozītā Lēmuma 2014/512 3.b panta 1. punktā ir noteikts:

"Attiecībā uz IV pielikumā uzskaitītajām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, atkāpjoties no šā lēmuma 3. un 3.a panta un neskarot atļaujas saņemšanas prasības, ievērojot Regulu (ES) 2021/821, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju un šā lēmuma 3.a pantā minēto preču un tehnoloģiju pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu vai ar tām saistītas tehniskās vai finansiālās palīdzības sniegšanu tikai pēc tam, kad iestādes ir secinājušas, ka:

a) šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir nepieciešama notikuma, kas var nopietni un ievērojami ietekmēt cilvēku veselību un drošību vai vidi, steidzamai novēršanai vai tā ietekmes steidzamai mazināšanai; vai

b) šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir nodrošināma saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2022. gada 26. februāra, vai šādu līgumu izpildei nepieciešamiem papildu līgumiem – ar noteikumu, ka atļauja ir pieprasīta pirms 2022. gada 1. maija."

16 Grozītās Regulas Nr. 833/2014 2. panta 1., 2., 4. un 5. punktā un 2.a panta 1., 2., 4. un 5. punktā būtībā pārņemts grozītā Lēmuma 2014/512 attiecīgi 3. panta 1., 2., 4. un 5. punkta un 3.a panta 1., 2., 4. un 5. punkta formulējums. Arī grozītās Regulas Nr. 833/2014 2. panta 7. punktā, 2.a panta 7. punktā un 2.b pantā būtībā atkārtots grozītā Lēmuma 2014/512 attiecīgi 3. panta 7. punkta, 3.a panta 7. punkta un 3.b panta saturs.

17 2023. gada 25. februārī Padome pieņēma sākotnējos tiesību aktus, un prasītājas nosaukums tika iekļauts abu šo aktu strīdīgo sarakstu 499. punktā.

18 Saskaņā ar Lēmuma 2023/434 10. apsvērumu, kas pārņemts Regulas 2023/427 4. apsvērumā, "96 ierakst[i] [tika pievienoti strīdīgajiem sarakstiem], proti, to vienību sarakst[iem], kuras tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu Krievijas agresijas karā pret Ukrainu un kurām tiek piemēroti stingrāki eksporta ierobežojumi attiecībā uz divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, kā arī precēm un tehnoloģijām, kas varētu veicināt Krievijas aizsardzības un drošības sektora tehnoloģiskās jaudas palielināšanu".

19 Ar 2023. gada 1. marta vēstuli prasītāja lūdza Padomi tai sniegt informāciju un pierādījumus, kas ir bijis pamats ierobežojošo pasākumu noteikšanai attiecībā uz to. Prasītāja turklāt norādīja, ka tā patur tiesības iesniegt apsvērumus un pieprasīt Padomei pārskatīt lēmumu tās nosaukumu iekļaut strīdīgajos sarakstos.

20 Tā kā Padome neatbildēja, prasītāja atkārtoja savu lūgumu 2023. gada 17. marta vēstulē.

21 2023. gada 31. marta vēstulē Padome norādīja, ka tai nav pienākuma strīdīgajos sarakstos iekļautajām personām un vienībām paziņot iemeslus to iekļaušanai šajos sarakstos un ka visa informācija, kas pamato prasītājas nosaukuma iekļaušanu sarakstos, minēta grozītā Lēmuma 2014/512 3. un 3.b pantā, grozītās Regulas Nr. 833/2014 2., 2.a un 2.b pantā, kā arī Lēmuma 2023/434 10. apsvērumā un Regulas 2023/427 4. apsvērumā.

II. Fakti pēc prasības celšanas

22 Saskaņā ar Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/1217 (2023. gada 23. jūnijs), ar ko groza Lēmumu 2014/512 (OV 2023, L 159 I, 451. lpp.), un Padomes Regulu (ES) 2023/1214 (2023. gada 23. jūnijs), ar ko groza Regulu Nr. 833/2014 (OV 2023, L 159 I, 1. lpp.), strīdīgie saraksti tika grozīti, tostarp pievienojot šādu ievadtekstu:

"Šajā pielikumā ir uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas ir militāri galalietotāji, kas ir daļa no Krievijas militārrūpnieciskā kompleksa vai kam ir komerciālas vai cita veida saiknes ar Krievijas aizsardzības un drošības sektoru, vai kas citādi atbalsta Krievijas aizsardzības un drošības sektoru. Šīs fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras veicina Krievijas militārās un tehnoloģiskās jaudas palielināšanu vai Krievijas aizsardzības un drošības sektora attīstību. To vidū ir fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras trešās valstīs, kas nav Krievija. To iekļaušana šajā pielikumā nenozīmē, ka atbildība par to darbībām tiek uzlikta jurisdikcijai, kurā tās darbojas."

23 2023. gada 20. jūlijā Padome pieņēma 2023. gada jūlija aktu.

24 2023. gada 24. jūlijā Padome nosūtīja prasītājai vēstuli, informējot to par ierobežojošo pasākumu pagarināšanu attiecībā uz to.

25 2023. gada 30. novembrī prasītāja nosūtīja Padomei vēstuli, lūdzot to pārskatīt lēmumu pagarināt minētos pasākumus, kā arī sniegt piekļuvi visiem atbilstošajiem dokumentiem.

26 2024. gada 29. janvārī Padome pieņēma 2024. gada janvāra aktu, ar kuru prasītājas nosaukums palika iekļauts strīdīgajos sarakstos.

27 2024. gada 30. janvārī Padome atbildēja uz prasītājas 2023. gada 30. novembra vēstuli.

III. Lietas dalībnieku prasījumi

28 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl ar šiem tiesību aktiem tās nosaukums ir iekļauts un saglabāts strīdīgajos sarakstos;

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās iestāšanos lietā.

29 Padomes, kuru atbalsta Komisija, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– pakārtoti – ja apstrīdētie tiesību akti tiek atcelti, saglabāt to iedarbību laikā līdz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. panta pirmajā daļā paredzētā apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa beigām vai, ja tiek iesniegta apelācija, līdz šīs apelācijas sūdzības iespējamai noraidīšanai;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

A. Par prasītājas iesniegto papildu pierādījumu pieņemamību

30 Ar 2024. gada 19. jūnija vēstuli prasītāja saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punktu iesniedza papildu pierādījumus. Padome un Komisija apstrīd pierādījumu pieņemamību.

31 Jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu puses izņēmuma kārtā var sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas vai pirms Vispārējās tiesas lēmuma izlemt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

32 Šajā lietā jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas varētu pamatot attiecīgo papildu pierādījumu, kuri ir dokumentu formā, novēlotu iesniegšanu.

33 Kā norāda Padome, kuru atbalsta Komisija, visi šie dokumenti, izņemot AE.9. un AE.11. pielikumā ietvertos, tika publicēti vai izsniegti pat pirms prasības pieteikuma iesniegšanas. Attiecībā uz AE.9. pielikumā ietverto dokumentu runa ir par licenci, kas prasītājai izsniegta 2023. gada 9. novembrī. AE.11. pielikumā iekļautais dokuments ir ar 2023. gada 27. oktobri datēta vēstule, kas adresēta prasītājai pēc tās lūguma. Tādējādi prasītājai bija jāzina par šiem dokumentiem, tiklīdz tie tika izsniegti, un tā būtu varējusi tos iesniegt, vēlākais, otrā grozījumu raksta pielikumā.

34 Šādos apstākļos jāsecina, ka prasītāja nav Reglamenta 85. panta 3. punkta izpratnē attaisnojusi šo 2024. gada 19. jūnijā iesniegto papildu pierādījumu novēloto iesniegšanu. Līdz ar to šie pierādījumi ir nepieņemami un Vispārējā tiesa, vērtējot šo prasību, tos neņems vērā.

B. Par lietas būtību

35 Prasītāja izvirza četrus pamatus: pirmais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, otrais – uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, trešais – uz kļūdu vērtējumā, un ceturtais – uz samērīguma principa pārkāpumu.

36 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt otro pamatu un pēc tam pirmo, trešo un ceturto pamatu.

1. Par otro pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

37 Prasītāja apgalvo, ka Padome nav norādījusi nevienu individuālu pamatojumu, lai pamatotu tās nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, un nav arī tai paziņojusi īpašus iemeslus, kas tai likuši secināt, ka prasītāja ir vienība, kura tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu, un līdz ar to tai nebija iespējams uzzināt iemeslus, kuru dēļ tās nosaukums tajos tika iekļauts.

38 Prasītāja uzskata, ka Lēmuma 2023/434 10. apsvērums un grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 7. punkts, 3.a panta 7. punkts un 3.b pants, uz kuriem Padome ir atsaukusies procesuālajos rakstos, skatīti kopā, tai neļauj saprast iemeslus, kuru dēļ tās nosaukums tika iekļauts strīdīgajos sarakstos. Nekas neliecinot par to, vai tās nosaukums ir iekļauts sarakstā, pamatojoties uz to, ka tā piegādā divējāda lietojuma preces un tehnoloģijas vai preces un tehnoloģijas, kas varētu veicināt Krievijas militārās un tehnoloģiskās jaudas palielināšanu vai aizsardzības un drošības sektora attīstību.

39 Prasītāja arī precizē, ka šī lieta atšķiras no lietām, kas ir pamatā Padomes minētajai judikatūrai.

40 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd šos argumentus.

41 Saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu "tiesību aktos ir sniegts to pieņemšanas pamatojums". Turklāt saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu tiesības uz labu pārvaldību ietver tostarp "pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus".

42 Jāatgādina, ka pienākuma norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu mērķis ir, pirmkārt, nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai noteiktu, vai lēmums ir pamatots vai arī tam, iespējams, ir kādi trūkumi, kas ļauj apstrīdēt tā spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai pārbaudīt šā tiesību akta tiesiskumu (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 102. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojumam, kas prasīts LESD 296. pantā un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, jāatbilst attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas pieņemts. Tam skaidri un neapšaubāmi jāparāda tās iestādes argumentācija, kas ir pieņēmusi attiecīgo aktu, tādā veidā, kas ieinteresētajām personām sniegtu iespēju iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai – veikt pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus (skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *DenizBank*/Komisija, T-798/14, EU:T:2018:546, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu konkretizēti visi būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo akta pamatojuma pietiekamība jāvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī kontekstu un attiecīgo jomu reglamentējošo tiesību normu kopumu. It īpaši, pirmkārt, nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts attiecīgajai personai zināmos apstākļos, kas ļauj tai izprast pret to noteiktā pasākuma apmēru. Otrkārt, akta pamatojuma precizitātes pakāpei jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāpieņem (skat. spriedumus, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 103. un 104. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2023. gada 20. septembris, *Mordashov*/Padome, T-248/22, nav publicēts, EU:T:2023:573, 46. un 47. punkts).

45 Jānorāda, ka šajā lietā atbilstošie apstrīdēto tiesību aktu noteikumi attiecībā uz prasītāju ir individuāli ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Almaz-Antey*/Padome, T-515/15, nav publicēts, EU:T:2018:545, 86. punkts).

46 Judikatūrā ir precizēts, ka Padomes tiesību akta, ar ko noteikts ierobežojošs pasākums, pamatojumā jānorāda ne tikai šā pasākuma juridiskais pamats, bet arī īpašie un konkrētie iemesli, kuru dēļ Padome, īstenojot savu rīcības brīvību, uzskata, ka attiecīgajai personai jāpiemēro šāds pasākums (spriedums, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-565/12, EU:T:2014:608, 38. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2017. gada 25. janvāris, *Almaz-Antey Air and Space Defence*/Padome, T-255/15, nav publicēts, EU:T:2017:25, 55. punkts).

47 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka visi attiecīgie ierobežojošie pasākumi iekļaujas prasītājai zināmā starptautiskā saspīlējuma kontekstā, kāds bija pirms atbilstošo, šā sprieduma 9.–16. punktā atgādināto Lēmuma 2014/512 normu pieņemšanas. No Lēmuma 2014/512 1.–8. apsvēruma izriet, ka šo pasākumu paziņotais mērķis ir likt Krievijas Federācijai vēl dārgāk maksāt par darbībām, ar kurām tiek grauta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un sekmēt krīzes noregulējumu mierīgā ceļā. Tādējādi Lēmumā 2014/512 ir norādīta vispārējā situācija, kuras dēļ šie pasākumi ir pieņemti, un vispārējie mērķi, kādus ar tiem paredzēts sasniegt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 123. punkts).

48 Otrām kārtām, jānorāda, ka grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 1. un 2. punktā un 3.a panta 1. un 2. punktā saskaņā ar šajās tiesību normās paredzētajiem nosacījumiem ir paredzēts aizliegums pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt divējāda lietojuma preces un tehnoloģijas un aizliegums sniegt tehnisku palīdzību, starpniecības pakalpojumus vai citus pakalpojumus, kā arī aizliegums sniegt finansējumu vai finansiālu palīdzību saistībā ar attiecīgajām precēm un tehnoloģijām

jebkurai personai, vienībai vai struktūrai Krievijā. Turklāt saskaņā ar minētā lēmuma 3. panta 7. punktu un 3.a panta 7. punktu atļauju atkāpties no minētajiem aizliegumiem būtībā nepiešķir, ja galalietotājs varētu būt militārs galalietotājs vai fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas uzskaitīta IV pielikumā, vai ja attiecīgajām precēm varētu būt militārs galalietojums.

49 Šajā ziņā no 12. apsvēruma Lēmumā 2022/327, ar kuru tika grozīts Lēmuma 2014/512 3. un 3.a pants, izriet, ka, ņemot vērā situācijas nopietnību Ukrainā, Padome uzskatīja par lietderīgu veikt turpmākus ierobežojošus pasākumus, reaģējot uz Krievijas Federācijas destabilizējošām darbībām. Šajā kontekstā Padome uzskatīja, ka būtu jāparedz papildu ierobežojumi divējāda lietojuma preču un dažu tādu preču un tehnoloģiju eksportam, piegādei vai nodošanai, kas varētu veicināt Krievijas aizsardzības un drošības sektora tehnoloģiskās jaudas palielināšanu.

50 Turklāt no Padomes Lēmuma (KĀDP) 2022/430 (2022. gada 15. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/512 (OV 2022, L 87 I, 56. lpp.), 5. apsvēruma izriet, ka, ņemot vērā situācijas pasliktināšanos Ukrainā, Padome uzskatīja par nepieciešamu pastiprināt eksporta ierobežojumus divējāda lietojuma precēm, kā arī grozītā Lēmuma 2014/512 3.a pantā minētajām precēm.

51 Bez tam, kā atgādināts šā sprieduma 18. punktā, no Lēmuma 2023/434 10. apsvēruma, kā arī no Regulas 2023/427 4. apsvēruma izriet, ka 96 ieraksti, tostarp ieraksts par prasītāju, tika pievienoti strīdīgajos sarakstos attiecībā uz vienībām, kas tieši atbalsta Krievijas Federācijas militāro un rūpniecisko kompleksu tās agresijas karā pret Ukrainu.

52 Attiecībā uz 2023. gada jūlija un 2024. gada janvāra tiesību aktiem (turpmāk tekstā kopā – "tiesību akti par saglabāšanu sarakstos") šo apgalvojumu apstiprina Lēmuma 2014/512 un Regulas Nr. 833/2014 – kas grozīti attiecīgi ar Lēmumu 2023/1217 un Regulu 2023/1214 – IV pielikuma ievadteksts, proti, teksts, kas citēts šā sprieduma 22. punktā.

53 Jākonstatē, ka "īpašie un konkrētie iemesli", kuru dēļ Padome, īstenojot savu diskrecionāro novērtējuma varu, uzskatīja, ka attiecībā uz prasītāju jānosaka attiecīgie pasākumi šā sprieduma 46. punktā minētās judikatūras izpratnē, šajā gadījumā atbilst attiecīgajos apstrīdēto tiesību aktu noteikumos un apsvērumos ietvertajiem kritērijiem.

54 Līdz ar to prasītājas nosaukums strīdīgajos sarakstos tika iekļauts, pamatojoties uz to, ka tā atbilst īpašajiem un konkrētajiem nosacījumiem, kas paredzēti atbilstošajās tiesību normās un apstrīdēto tiesību aktu apsvērumos, proti, tāpēc, ka tā tiek uzskatīta par vienību, kas tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu.

55 Šajā ziņā jānorāda – tas, ka ir izmantoti vieni un tie paši apsvērumi, lai noteiktu ierobežojošus pasākumus vairākām personām, neizslēdz, ka minētie apsvērumi ir pietiekami specifisks pamatojums attiecībā uz katru attiecīgo personu (skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Vnesheconombank*/Padome, T-737/14, nav publicēts, EU:T:2018:543, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

56 Proti, kā atgādināts šā sprieduma 18. un 51. punktā, no Lēmuma 2023/434 10. apsvēruma un Regulas 2023/427 4. apsvēruma izriet, ka strīdīgajos sarakstos pievienoti 96 ieraksti. Minētajā 10. apsvērumā ir precizēts, ka sarakstā iekļautas "vienīb[as], kuras tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu Krievijas agresijas karā pret Ukrainu un kurām tiek piemēroti stingrāki eksporta ierobežojumi attiecībā uz divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, kā arī

precēm un tehnoloģijām, kas varētu veicināt Krievijas aizsardzības un drošības sektora tehnoloģiskās jaudas palielināšanu". Šie ierobežojumi paredzēti minētā lēmuma 3. panta 7. punktā un 3.a panta 7. punktā.

57 Ņemot vērā politisko kontekstu, kāds bija attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšanas dienā, un to, cik svarīgi ir liegt vienībām, kuras tieši atbalsta Krievijas Federācijas militāro un rūpniecisko kompleksu tās agresijas karā pret Ukrainu, iegādāties divējāda lietojuma preces vai preces, kas minētas grozītā Lēmuma 2014/512 3.a pantā, ņemot vērā šo pasākumu mērķi, proti, palielināt izmaksas par Krievijas Federācijas darbībām, ar kurām tiek grauta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un veicināt krīzes noregulējumu mierīgā ceļā, Padomes izvēle noteikt šādus pasākumus pret vienībām, kas ietilpst telekomunikāciju nozarē, var tikt viegli izprasta, ņemot vērā paziņoto šo pasākumu mērķi (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Almaz-Antey*/Padome, T-515/15, nav publicēts, EU:T:2018:545, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 No tā izriet – attiecībā uz grozītā Lēmuma 2014/512 3. panta 7. punktā un 3.a panta 7. punktā paredzētajiem papildu ierobežojumiem prasītāja varēja saprast, ka strīdīgajos sarakstos tā ir iekļauta tāpēc, ka tika uzskatīta par vienību, kas tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu šīs valsts agresijas karā pret Ukrainu, ņemot vērā apstākli, ka prasītāja bija viens no galvenajiem mobilās telefonijas un telekomunikāciju operatoriem Krievijā, kā arī politisko kontekstu apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanas laikā.

59 Šajā ziņā, kā procesuālajos rakstos norāda Padome, prasītājai tika noteikti ierobežojumi attiecībā uz divējāda lietojuma precēm un noteiktām precēm un tehnoloģijām, kas var veicināt Krievijas aizsardzības un drošības sektora tehnoloģiskās jaudas palielināšanu, lai izvairītos no tā, ka prasītāja varētu iegādāties šīs preces un, tās izmantojot, palīdzētu Krievijas Federācijas agresijai pret Ukrainu, vai nu sniedzot telekomunikāciju pakalpojumus Krievijas armijai, vai arī piedāvājot telekomunikāciju pakalpojumus civilajiem klientiem Krievijas Federācijas okupētajās Ukrainas teritorijās.

60 Iemeslu, kas attaisno šo pasākumu pagarināšanu ar tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos, varēja viegli saprast, arī ņemot vērā šo tiesību aktu 2. un 3. apsvērumu, kā arī IV pielikuma ievaddaļu, kuros ir atkārtots Krievijas Federācijas agresijas kara pret Ukrainu nosodījums. Tā kā nelikumīgās darbības turpinājās, noteiktie pasākumi bija jāsaglabā un jāveic papildu pasākumi.

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka Padome nav pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, un līdz ar to otrais pamats ir jānoraida.

2. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu

a) Par pieņemamību

62 Tieši neizvirzot iebildi par nepieņemamību, Padome apgalvo, ka pirmais pamats ir nepietiekami strukturēts un varētu tikt uzskatīts par tādu, kas neatbilst Reglamenta 76. panta d) punkta prasībām.

63 Šajā ziņā vispirms jāatgādina, ka atbilstoši Reglamenta 76. panta d) punktam prasības pieteikumā jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un ka šai norādei jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam (spriedums, 2017. gada 7. marts, *United Parcel Service*/Komisija, T-194/13, EU:T:2017:144, 191. punkts).

64 Jāatgādina arī: lai prasība Vispārējā tiesā būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā – no paša prasības pieteikuma teksta (spriedums, 2017. gada 7. marts, *United Parcel Service*/Komisija, T-194/13, EU:T:2017:144, 192. punkts).

65 Jākonstatē, ka faktiskie un juridiskie apstākļi, uz kuriem prasītāja balsta savu argumentāciju, ir saprotami, lasot prasības pieteikumu. Prasības pieteikumā ir izklāstīti tiesiskie apstākļi, uz kuriem atsaucas prasītāja, kā arī – gan kodolīgā veidā, bet pietiekami – faktiskie apstākļi, uz kuriem tā balstās, it īpaši tie, kas attiecas uz apstākli, ka tā nekad nav tikusi informēta vai uzklausīta saistībā ar tās nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos. Tāpat Padome procesuālajos rakstos varēja atbildēt uz šo argumentāciju. Arī Vispārējā tiesa varēja identificēt apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju. No tā izriet, ka pirmais pamats ir pieņemams.

b) Par lietas būtību

66 Prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi paziņošanas pienākumu un tās tiesības tikt uzklausītai. Tā norāda, ka tā nav tikusi informēta par tās nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos un ka Padome nav nedz publicējusi paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, nedz individuāli paziņojusi apstrīdētos tiesību aktus.

67 It īpaši prasītāja apgalvo, ka Padome tai nav devusi iespēju iesniegt apsvērumus un ka pierādījumu paziņošana, lai pamatotu tās iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, kas esot notikusi tikai ar iebildumu raksta palīdzību, ir prettiesiska.

68 Grozījumu rakstos prasītāja piebilst, ka arī tiesību aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas laikā Padome tai neesot devusi iespēju iesniegt savus apsvērumus par ierobežojošo pasākumu atjaunošanu attiecībā uz prasītāju un ka pierādījumi esot jāatzīst par nepieņemamiem apstrīdēto tiesību aktu pamatotības noteikšanas nolūkā. Pakārtoti prasītāja pirmajā grozījumu rakstā norāda, ka gadījumam, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Padomei nebija pienākuma pirms 2023. gada jūlija tiesību akta pieņemšanas tai paziņot savu nodomu saglabāt tās nosaukumu strīdīgajos sarakstos un nosūtīt tai informāciju, uz kuru šis tiesību akts ir balstīts, tā izvirza iebildi par Lēmuma 2014/512 un Regulas Nr. 833/2014 prettiesiskumu saskaņā ar LESD 277. pantu.

69 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd šos argumentus.

70 Jāatgādina, ka Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam jebkurā procedūrā, kas ir neatņemama tiesību uz aizstāvību ievērošanas sastāvdaļa, ikvienai personai garantē iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena tāda lēmuma pieņemšanas, kurš var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, izteikt savu viedokli lietderīgi un efektīvi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

71 Procedūrā, kas attiecas uz lēmuma par personas nosaukuma iekļaušanu tiesību akta, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus, pielikumā ietvertajā sarakstā, tiesību uz aizstāvību ievērošana nozīmē, ka kompetentajai Savienības iestādei jāpaziņo attiecīgajai personai pret viņu izvirzītie pamati un pierādījumi, uz kuriem šī iestāde plāno balstīt savu lēmumu. To paziņojot, kompetentajai Savienības iestādei šai personai ir jāļauj lietderīgi paust savus apsvērumus par pamatojumu, kas pret viņu ir vērsts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111. un 112. punkts).

72 Tomēr Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauti tajā paredzēto tiesību ierobežojumi, ja, nosakot attiecīgo ierobežojumu, tiek ievērota attiecīgo pamattiesību būtība un ja, ievērojot samērīguma principu, tas ir nepieciešams un patiešām atbilst Savienības atzītiem vispārīgo interešu mērķiem. Šajā ziņā Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka tiesībām uz aizstāvību var piemērot ierobežojumus vai atkāpes, it īpaši tādu ierobežojošu pasākumu jomā, kas pieņemti kopējās ārpolitikas un drošības politikas kontekstā (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

73 Turklāt tas, vai ir noticis tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jāpārbauda atkarībā no katra gadījuma īpašajiem apstākļiem, tostarp no attiecīgā akta būtības un konteksta, kādā tas ir pieņemts, kā arī no attiecīgo jomu reglamentējošo tiesību normu kopuma (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102. punkts un tajā minētā judikatūra).

74 Jāatgādina arī, ka Savienības tiesa nošķir, no vienas puses, personas nosaukuma sākotnējo iekļaušanu attiecīgajos sarakstos un, no otras puses, šīs personas nosaukuma saglabāšanu minētajos sarakstos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 30. aprīlis, *Al-Chihabi*/Padome, T-593/11, EU:T:2015:249, 40. punkts).

75 Šis pamats jāizvērtē, ņemot vērā šos judikatūras principus.

1) Par sākotnējiem tiesību aktiem

76 Pirmām kārtām, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Padomei bija tai individuāli jāpaziņo apstrīdētie tiesību akti, jo šie akti paredz pret to vērstus ierobežojošus pasākumus, jānorāda, ka apstrīdēto tiesību aktu individuāla nepaziņošana, lai gan tā var ietekmēt prasības celšanas termiņa sākuma brīdi, pati par sevi nepamato apstrīdēto tiesību aktu atcelšanu. Šajā ziņā prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu, ar ko varētu pierādīt, ka šajā gadījumā šo tiesību aktu individuāla nepaziņošana negatīvi ietekmējusi tās tiesības, un kas pamatotu šo tiesību aktu atcelšanu, ciktāl tie skar prasītāju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France* /Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

77 Otrām kārtām, jāatgādina, ka attiecībā uz tiesību tikt uzklausītam ievērošanu no judikatūras izriet, ka sākotnējā lēmuma par personas vārda vai organizācijas nosaukuma iekļaušanu to personu un organizāciju sarakstā, kuru līdzekļi tiek iesaldēti, gadījumā Padomei nav iepriekš jāpaziņo attiecīgajai personai vai organizācijai iemesli, uz kuriem šī iestāde plāno balstīt šo iekļaušanu. Šādam pasākumam – lai netiktu apdraudēta tā efektivitāte – pēc savas būtības ir jāspēj radīt pārsteiguma efektu, un tas būtu jāpiemēro nekavējoties. Pēc Padomei adresēta pieprasījuma attiecīgajai personai vai organizācijai ir tiesības paust savu viedokli par šiem pierādījumiem arī pēc akta pieņemšanas (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

78 Šādu atkāpi no pamattiesībām tikt uzklausītam procedūrā pirms ierobežojošo pasākumu noteikšanas pamato vajadzība nodrošināt iesaldēšanas pasākumu efektivitāti un galu galā primāri apsvērumi par Savienības un tās dalībvalstu starptautisko attiecību drošību vai norisi (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Komisija, T-125/22, EU:T:2022:483, 81. punkts un tajā minētā judikatūra).

79 Turklāt jāatgādina, ka ne atbilstošās to tiesību aktu normas, ar kuriem nosaka ierobežojošus pasākumus, ne vispārējais tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips nepiešķir ieinteresētajām personām tiesības uz formālu uzklausīšanu, jo pietiek ar iespēju iesniegt rakstveida apsvērumus (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

80 Šajā lietā, kā Padome ir norādījusi procesuālajos rakstos un tiesas sēdē, jāatzīmē, ka sākotnējiem tiesību aktiem bija jābūt pārsteiguma efektam, lai nodrošinātu to efektivitāti un izvairītos no tā, ka prasītāja tostarp varētu saņemt eksporta atļaujas grozītā Lēmuma 2014/512 3. un 3.a pantā minētajām precēm un tehnoloģijām vai noslēgt līgumus, kam tiek piemērots kāds no minētā lēmuma 3.b panta 1. punktā paredzētajiem izņēmumiem. Tāpēc Padomei nebija pienākuma uzklausīt prasītāju pirms tās sākotnējās iekļaušanas šā sprieduma 79. punktā minētās judikatūras izpratnē, un līdz ar to šajā ziņā nav pārkāptas tās tiesības tikt uzklausītai.

81 Trešām kārtām, attiecībā uz to, ka Padome nav paziņojusi iemeslus, kas pamato ierobežojošo pasākumu noteikšanu prasītājai pirms attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšanas, no šā sprieduma 77. punktā minētās judikatūras izriet, ka pēc prasītājas lūguma, ciktāl ierobežojumi, kas tai noteikti saskaņā ar atbilstošajām sākotnējo tiesību aktu normām, attiecībā uz prasītāju ir uzskatāmi par individuāliem ierobežojošiem pasākumiem, Padomei bija jāpaziņo pamatojums, kāpēc šie pasākumi tiek piemēroti prasītājai, uzreiz pēc minēto tiesību aktu pieņemšanas.

82 Šajā ziņā jāatgādina, ka tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir apstiprinātas Hartas 47. pantā, prasa, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai pēc pamatojuma paziņošanas, kas veikta pēc šīs personas pieprasījuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, būdama pilnībā informēta, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

83 Šajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka pēc prasītājas 2023. gada 1. un 17. marta vēstulēm Padome ar 2023. gada 31. marta vēstuli atbildēja, ka visa informācija, kas pamato tās nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, ir ietverta Lēmuma 2023/434 10. apsvērumā un grozītā Lēmuma 2014/512 3. un 3.b pantā, kā arī grozītās Regulas Nr. 833/2014 4. apsvērumā un 2., 2.a un 2.b pantā.

84 Tādējādi jāuzsver, ka Padomes norādītais pamatojums ierobežojošo pasākumu noteikšanai attiecībā uz prasītāju, kas ietverts attiecīgajās pašu sākotnējo aktu normās, būtībā ir tas, ka prasītāja ir vienība, kas tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu.

85 Līdz ar to, kā izriet no šā sprieduma 58. punkta, prasītāja varēja saprast iemeslus, kuru dēļ tās nosaukums tika iekļauts strīdīgajos sarakstos, un tas ļāva tai pēc iespējas labākos apstākļos aizstāvēt savas tiesības un, esot pilnībā informētai, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā šā sprieduma 82. punktā minētās judikatūras izpratnē.

2) Par tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos

86 Runājot par lēmumu atstāt spēkā ierobežojošos pasākumus attiecībā uz personu, uz kuru tie jau attiecas, Padomei ir jāpaziņo šai personai tās rīcībā esošie pierādījumi, lai pamatotu savu lēmumu, un tai ir jāļauj šai personai lietderīgi paust savus apsvērumus par pamatojumu, kas pret to ir vērsts, pirms šā lēmuma pieņemšanas. Šis divkāršais procesuālais pienākums jāievēro pirms šā lēmuma pieņemšanas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111.–113. punkts un tajos minētā judikatūra).

87 Tomēr jānorāda, ka tiesības tikt uzklausītam pirms tādu tiesību aktu pieņemšanas, ar kuriem patur spēkā ierobežojošos pasākumus pret personām, pret ko šie pasākumi jau ir noteikti, ir saistošas, ja Padome ir ietvērusi jaunus pierādījumu elementus pret šīm personām, nevis tad, ja saglabāšana sarakstā ir pamatota ar to pašu pamatojumu, ar ko tika attaisnota sākotnējā tiesību akta pieņemšana, ar kuru tika noteikti attiecīgie ierobežojošie pasākumi (spriedumi, 2016. gada 28. jūlijs, *Tomana* u.c./Padome un Komisija, C-330/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:601, 67. punkts, un 2023. gada 7. jūnijs, *Shakutin*/Padome, T-141/21, nav publicēts, EU:T:2023:303, 74. punkts).

88 Tādējādi, pat ja prasītājas nosaukuma saglabāšana strīdīgajos sarakstos, par ko nolemts tiesību aktos par saglabāšanu sarakstos, ir – kā šajā lietā – pamatota ar tiem pašiem iemesliem, kas pamatojuši sākotnējo tiesību aktu pieņemšanu, ar kuriem noteikti attiecīgie ierobežojošie pasākumi, Padomei, periodiski pārskatot prasītājai noteiktos ierobežojošos pasākumus, vajadzības gadījumā tai jāpaziņo jauna informācija, ar kuru šī iestāde ir atjauninājusi informāciju ne tikai par prasītājas personisko situāciju, bet arī par situāciju attiecīgajā trešā valstī, un pirms lēmuma pieņemšanas par saglabāšanu sarakstos jāsaņem tās apsvērumi par šiem apstākļiem (skat. spriedumu, 2023. gada 7. jūnijs, *Shakutin*/Padome, T-141/21, nav publicēts, EU:T:2023:303, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Šajā lietā tiesību aktu par saglabāšanu sarakstos pamatojums neatšķiras no sākotnējo tiesību aktu pamatojuma, un līdz ar to saskaņā ar šā sprieduma 86. punktā minēto judikatūru Padomei nebija pienākuma uzklausīt prasītāju pirms to pieņemšanas.

90 Tādējādi prasītājas arguments, ka Padome tai kļūdaini neesot paziņojusi aktu par saglabāšanu sarakstos pamatojumu, jānoraida. Tāpat saskaņā ar šā sprieduma 86. un 87. punktā minēto judikatūru Padomei šajā lietā nebija pienākuma informēt prasītāju par nodomu saglabāt tās nosaukumu strīdīgajos sarakstos.

91 Turklāt jānorāda, ka, pirmkārt, ar 2023. gada 24. jūlija vēstuli Padome atbildēja uz prasītājas 2023. gada 13. jūnija lūgumu svītrot tās nosaukumu no strīdīgajiem sarakstiem. Šajā vēstulē Padome norādīja, ka iemesls prasītājas nosaukuma iekļaušanai minētajos sarakstos, proti, tas, ka tā tieši atbalsta Krievijas militārrūpniecisko kompleksu tās agresijas karā pret Ukrainu, ir skaidri norādīts attiecīgajās tiesību aktu par saglabāšanu sarakstos normās un Lēmuma 2023/434 10. apsvērumā. Ņemot vērā, ka prasītājas izvirzītie argumenti būtībā bija

prasības pieteikumā šajā lietā izklāstīto argumentu kopsavilkums, Padome attiecībā uz prasītāju atsaucās uz iebildumu rakstu. Otrkārt, Padome informēja prasītāju, ka tā ir nolēmusi saglabāt prasītājas nosaukumu strīdīgajos sarakstos un ka prasītāja var iesniegt jaunus apsvērumus līdz 2023. gada 1. decembrim.

92 Attiecībā uz 2024. gada janvāra tiesību aktu Padome ar 2024. gada 30. janvāra vēstuli atbildēja uz prasītājas 2023. gada 6. decembra vēstuli, uzsverot, ka tās apsvērumos pirmajā grozījumu rakstā izklāstīto iemeslu dēļ minētajā 2023. gada 6. decembra vēstulē izklāstītie argumenti nav pamatoti.

93 Padome it īpaši atgādināja: pirmkārt, pat ja tās rīcībā nav atsevišķu pierādījumu materiālu par prasītāju, tas nenozīmē, ka brīdī, kad tās nosaukums tika iekļauts strīdīgajos sarakstos, Padomei nebija zināma publiski pieejamā informācija par tās darbībām un agrākajiem līgumiem ar Krievijas armiju, un, otrkārt, pieprasītie dokumenti prasītājai šajā lietā jau bija paziņoti iebildumu raksta pielikumā.

94 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu, ar kuru Padomei tiek pārmests, ka dokumentus, kas pamato prasītājas nosaukuma saglabāšanu strīdīgajos sarakstos, šī iestāde tai paziņojusi tikai iebildumu rakstā, pirmkārt, jānorāda, ka dokumentācija, kas paziņota 2024. gada 10. jūlijā, nav "jauni elementi" šā sprieduma 87. punktā minētās judikatūras izpratnē, jo prasītājas nosaukuma saglabāšana ir balstīta uz tiem pašiem iemesliem kā tie, uz kuriem balstīta sākotnējā iekļaušana sarakstā. Otrkārt, katrā ziņā attiecībā uz tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos šīs dokumentācijas paziņošana notika saprātīgā termiņā, kas bija pietiekams, lai ļautu prasītājai šīs lietas īpašajos apstākļos izmantot savas tiesības uz aizstāvību.

95 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

96 Turklāt attiecībā uz iebildi par prettiesiskumu, ko prasītāja izvirzījusi pakārtoti un kas attiecas uz Lēmumu 2014/512 un Regulu Nr. 833/2014, prasītāja norāda uz šo aktu prettiesiskumu, ja tie tiktu interpretēti tādējādi, ka Padome varēja nolemt turpināt iekļaut personas vārdu vai vienības nosaukumu strīdīgajos sarakstos, iepriekš nepaziņojusi nedz šāda lēmuma pamatojumu, nedz savu nodomu to darīt. Šajā ziņā, kā atzīst Padome, no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izriet, ka tiesības tikt uzklausītam jāievēro jebkurā procedūrā, kuras noslēgumā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts, pat ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda formalitāte nav skaidri paredzēta (spriedums, 2022. gada 12. maijs, *Boshab*/Padome, C-242/21 P, nav publicēts, EU:C:2022:375, 62. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr, kā izriet no šā sprieduma 87. un 90. punkta, tiesības tikt uzklausītam pirms tādu tiesību aktu pieņemšanas, ar kuriem tiek saglabāti ierobežojoši pasākumi personām, uz ko jau attiecas šie pasākumi, nav saistošas, ja minētā atstāšana spēkā ir pamatota ar tiem pašiem iemesliem kā tie, kas pamatojuši sākotnējā tiesību akta, ar kuru noteikti attiecīgie ierobežojošie pasākumi, pieņemšanu.

97 No tā izriet, ka prasītājas tiesības tikt uzklausītai bija jāievēro pat tad, ja apstrīdētajos aktos šādas tiesības tieši nav piešķirtas, līdz ar to šī iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida.

3. Par trešo pamatu – kļūdu vērtējumā

98 Prasītāja apgalvo – Padome nav pierādījusi, ka tās nosaukuma iekļaušana strīdīgajos sarakstos bija balstīta uz pietiekamu faktisko pamatu.

99 Pirmām kārtām, no Lēmuma 2023/434 10. apsvēruma izrietot – Padome ir balstījusies uz prezumpciju, ka prasītāja tieši atbalstot Krievijas Federācijas militāro un rūpniecisko kompleksu tās agresijas karā pret Ukrainu. Prasītāja norāda, ka Padomei ir jāsniedz pierādījumi par prasītājas atbalstu minētajam militārajam un rūpnieciskajam kompleksam. Turklāt Padomei, ja tai ir iesniegts attiecīgs lūgums, esot pienākums paziņot visus pierādījumus, uz kuriem ir balstīti pieņemtie tiesību akti. Taču minētos pienākumus Padome neesot izpildījusi.

100 Prasītāja apstrīd, ka tā būtu vienība, kas sniedz tiešu atbalstu Krievijas Federācijas militārajam un rūpnieciskajam kompleksam tās karā pret Ukrainu, un apgalvo, ka, neraugoties uz atkārtotajiem prasītājas lūgumiem, Padome nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas pamatotu šo apgalvojumu.

101 Otrām kārtām, replikā, atbildot uz pierādījumiem, ko Padome iesniegusi iebildumu raksta pielikumā, prasītāja precizē, ka, tā kā daži presē publicēti raksti ir datēti pirms apstrīdētajiem tiesību aktiem, tad, ja Padomes rīcībā tie būtu bijuši, tā nebūtu izpildījusi savu pienākumu iesniegt tās rīcībā esošos pierādījumus. Pretējā gadījumā pierādījumi nevarētu būt pamatojums *a posteriori*.

102 Trešām kārtām, iebildumu rakstam pievienotajos pierādījumos neesot izskaidroti kritēriji iekļaušanai strīdīgajos sarakstos attiecībā uz prasītāju, un tie neesot pieļaujami novēlotas iesniegšanas iebildumu raksta stadijā dēļ un to ticamības trūkuma dēļ.

103 Ceturtām kārtām, prasītāja apstrīd, ka Padomes iesniegtie pierādījumi būtu pietiekami, lai pierādītu, ka prasītāja sniedz tiešu atbalstu Krievijas Federācijas militārajam un rūpnieciskajam kompleksam.

104 Pirmkārt, prasītāja apstrīd, ka viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana Hersonas, Zaporižjas, Doneckas, Luhanskas un Krimas reģionā atvieglotu to integrāciju Krievijas Federācijā. Padomes pārsūtītie raksti presē nepierādot pretējo.

105 Otrkārt, prasītāja apstrīd, ka tā sniegtu telekomunikāciju pakalpojumus Krimā un pārdotu *SIM* kartes. Tā apstrīd arī to preses rakstu un tīmekļlapu ekrānšāviņu ticamību, kurus Padome iesniedza šo apgalvojumu pamatošanai.

106 Treškārt, prasītāja apstrīd, ka tā būtu izveidojusi infrastruktūru Harkivas reģionā. Šajā ziņā izvilkumi no rakstiem, uz kuriem ir balstījusies Padome, neesot ticami pierādījumi.

107 Ceturtkārt, prasītāja apstrīd Padomes apgalvojumu, ka tā esot noslēgusi līgumus ar Krievijas militārajām iestādēm, kas pierādot ciešu saikni ar tām. Šajā ziņā, pirmām kārtām, tā apgalvo, ka Padomes minētā vietne nav oficiāla tīmekļvietne, kurā būtu uzskaitīti Krievijas valsts noslēgtie līgumi, un, otrām kārtām, ka Padomes nosūtītajos dokumentos uzskaitītie līgumi ir datēti ar laiku pirms iebrukuma Ukrainā un to priekšmets nav saistīts ar militārām operācijām.

108 Turklāt prasītāja pirmā grozījumu raksta pielikumā iesniedz revīzijas ziņojumu, apgalvojot, ka šī revīzija atspēkojot Padomes apgalvojumu, ka prasītājai esot infrastruktūra Harkivas reģionā. Bez tam tās ieskatā, pirmām kārtām, tas, ka šis ziņojums tika sagatavots saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā, neietekmē tā ticamību un, otrām kārtām, Padomes veiktā šā ziņojuma interpretācija ir spekulatīva. Prasītāja savukārt uzskata, ka Padomes apgalvojumi par šo infrastruktūru ir balstīti tikai uz pierādījumiem, kas nāk no viena un tā paša avota, un tie ir maz ticami.

109 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd šos argumentus.

110 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai arī ir taisnība, ka Padomei ir zināma rīcības brīvība, katrā atsevišķajā gadījumā nosakot, vai ir izpildīti juridiskie kritēriji, ar kuriem pamatoti attiecīgie ierobežojošie pasākumi, tomēr Savienības tiesām ir jānodrošina principā pilnīga visu Savienības tiesību aktu likumības pārbaude (skat. spriedumus, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-565/12, EU:T:2014:608, 54. un 55. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2022. gada 26. oktobris, *Ovsyannikov/*Padome, T-714/20, nav publicēts, EU:T:2022:674, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

111 Turpinājumā jāatgādina, ka Pamattiesību hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tostarp nozīmē, ka Savienības tiesai ir jānodrošina, lai lēmums, ar kuru ir noteikti vai saglabāti ierobežojoši pasākumi un kam attiecībā uz konkrēto personu vai vienību ir individuāla piemērojamība, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā apgalvotie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, un tādējādi pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai abstrakta norādīto iemeslu ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie iemesli vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā lēmuma pamatojumam (spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. punkts).

112 Šo iemeslu pamatotības vērtējums jāveic, pierādījumus un informāciju pārbaudot nevis izolēti, bet gan kontekstā, kurā tie iekļaujas. Padome ir izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu, ja Savienības tiesā tā sniedz pietiekami konkrētu, precīzu un saskaņotu norāžu kopumu, kas ļauj konstatēt, vai ir pietiekama saikne starp personu, uz kuru attiecas ierobežojošais pasākums, un apkaroto režīmu vai – vispārīgi – situāciju (spriedums, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 124. punkts).

113 Tieši kompetentajai Savienības iestādei apstrīdēšanas gadījumā jāpierāda pret attiecīgo personu vērsto apsvērumu pamatotība, nevis šai personai ir jāiesniedz attaisnojoši pierādījumi par to, ka minētie iemesli nav pamatoti (skat. spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, *Kiselev*/Padome, T-262/15, EU:T:2017:392, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

114 Turklāt tiesiskuma pārbaude pēc būtības, kas jāīsteno Vispārējai tiesai, it īpaši attiecībā uz strīdiem par ierobežojošiem pasākumiem, jāveic, ņemot vērā ne tikai strīdīgo tiesību aktu pamatojumā ietvertos apstākļus, bet arī tos apstākļus, kurus Padome apstrīdēšanas gadījumā iesniedz Vispārējai tiesai, lai pierādītu apgalvoto faktu pamatotību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. aprīlis, Padome/*PKK*, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 64. punkts).

115 Prasītājas argumentu pamatotība jāvērtē, ņemot vērā šos principus.

a) Par sākotnējiem tiesību aktiem

116 Attiecībā uz sākotnējiem tiesību aktiem, pirmām kārtām, jānosaka, vai pierādījumi, kurus Padome iesniegusi procesuālo rakstu pielikumā, varēja tikt izmantoti, lai pamatotu prasītājas nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, un, otrām kārtām, vai Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka prasītāja tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu.

117 Šajā ziņā vispirms jāprecizē, ka Padome balstās uz četriem apgalvojumiem, proti, ka, pirmkārt, prasītāja sniedzot viesabonēšanas pakalpojumus Doneckas, Luhanskas, Zaporižjas, Hersonas un Krimas reģionā, otrkārt, tā sniedzot telekomunikāciju pakalpojumus Krimā, treškārt, tai esot infrastruktūra Harkivas reģionā un, ceturtkārt, tā ar Krievijas armiju esot noslēgusi līgumus par telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu.

1) Par to, vai Padome var atsaukties uz iebildumu raksta stadijā iesniegtajiem pierādījumiem

118 Vispirms attiecībā uz Padomes norādīto pamatojumu prasītājas nosaukuma iekļaušanai strīdīgajos sarakstos, saskaņā ar kuru prasītāja tieši atbalsta Krievijas Federācijas rūpniecisko un militāro kompleksu, jākonstatē, ka pēc prasītājas lūguma Padome tai atbildēja, ka visa informācija, kas pamato minēto iekļaušanu, ir ietverta atbilstošajās sākotnējo tiesību aktu normās. Padome šos pierādījumus faktiski ir minējusi tikai iebildumu raksta stadijā. Tādējādi ir jānosaka, vai Padome uz tiem varēja atsaukties.

119 No judikatūras izriet – tas, ka Padome nav paziņojusi pierādījumus, uz kuru pamata tā kādu personu ir iekļāvusi ierobežojošo pasākumu sarakstā, nevar aizskart šīs personas tiesības uz aizstāvību, ja šie pierādījumi veido zināmu kontekstu, citiem vārdiem, ja tie ir publiski pieejami un līdz ar to var tikt uzskatīti par visiem zināmiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 7. aprīlis, *Central Bank of Iran*/Padome, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 37. punkts, un 2015. gada 25. marts, *Central Bank of Iran*/Padome, T-563/12, EU:T:2015:187, 85. un 97. punkts).

120 Šajā lietā var prezumēt: ir visiem zināms fakts, ka viens no lielākajiem Krievijas Federācijas telekomunikāciju operatoriem, kā prasītāja – un to prasītāja neapstrīd –, kara laikā piedalās minētās valsts militārā un rūpnieciskā kompleksa tiešā atbalstīšanā.

121 Prasītāja tomēr apstrīd to, ka iebildumu raksta pielikumā Padome, lai pamatotu apgalvojumu, ka prasītāja tieši atbalstot Krievijas rūpniecības un militāro kompleksu, ir iesniegusi vairākus pierādījumus.

122 Šajā ziņā jānorāda, ka Padomei nebija pienākuma paziņot prasītājai dokumentārus pierādījumus, uz kuriem bija balstīts sākotnējais lēmums par tās nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, jo var prezumēt, ka apgalvotie fakti ir zināmi visiem, kā izklāstīts šā sprieduma 120. punktā. Līdz ar to Padomei nebija pienākuma šajā ziņā iesniegt dokumentārus vai cita veida pierādījumus (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2016. gada 7. aprīlis, *Central Bank of Iran*/Padome, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 38. punkts, un 2015. gada 25. marts, *Central Bank of Iran*/Padome, T-563/12, EU:T:2015:187, 97. punkts).

123 Tādējādi, lai gan Padomei principā savos lēmumos ir jāpierāda to faktu pareizība, kuri pamato personas iekļaušanu ierobežojošo pasākumu sarakstos, tas tā nav gadījumā, ja tā atsaucas uz faktiem, kuri zināmi visiem un kuru pareizību persona, uz ko attiecas ierobežojošie pasākumi, var apstrīdēt Vispārējā tiesā. Šādā situācijā no pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa izriet, ka Padomei ir tiesības iesniegt Vispārējai tiesai vispārpieejamus dokumentus, lai pamatotu šāda visiem zināma fakta pareizību, kas nav pierādīta Vispārējā tiesā apstrīdētajā lēmumā, tādējādi ļaujot Vispārējai tiesai pārbaudīt šo faktu un tā pareizību, pamatojoties uz konkrētiem pierādījumiem, un lemt par prasītāja iebildumiem (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *LG Electronics*/ITSB, C-88/11 P, nav publicēts, EU:C:2011:727, 27.–29. punkts un tajos minētā judikatūra).

124 Proti, kā Padome norādīja tiesas sēdē un procesuālajos rakstos, tai bija zināms vispārējais konteksts vai vispārpieejama informācija, kas attiecās uz vienībām, kuras tā nolēma iekļaut strīdīgajos sarakstos, un tostarp uz prasītāju. Tādējādi šajā lietā, lai gan Padome sākotnējo tiesību aktu pieņemšanas brīdī nebija izveidojusi lietas materiālus ar pierādījumiem, apstrīdēšanas gadījumā tā varēja atsaukties uz publiski pieejamiem vispārpieejamiem pierādījumiem, lai pamatotu savus apgalvojumus par faktu, kas varēja tikt prezumēts kā visiem zināms.

2) Par faktu vērtējumu

125 Vispirms jāpārbauda prasītājas apgalvojumi, ar kuriem tiek apstrīdēta noteiktu pierādījumu ticamība, un pēc tam – tas, vai Padome ir kļūdaini novērtējusi faktus.

i) Par pierādījumu izvērtēšanu

126 Attiecībā uz pierādījumu ticamību, kuru vienā daļā prasītāja apstrīd, jāatgādina, ka, tā kā Savienības iestādēm nav pilnvaru veikt izmeklēšanu trešās valstīs, Savienības iestāžu vērtējumam faktiski jābūt pamatotam ar sabiedrībai pieejamiem informācijas avotiem, ziņojumiem, rakstiem preses izdevumos, slepeno dienestu ziņojumiem vai citiem līdzīgiem informācijas avotiem (spriedumi, 2018. gada 14. marts, *Kim* u.c./Padome un Komisija, T-533/15 un T-264/16, EU:T:2018:138, 107. punkts, un 2020. gada 16. decembris, *Haswani*/Padome, T-521/19, nav publicēts, EU:T:2020:608, 142. punkts).

127 Šajā ziņā būtu pārmērīgi un nesamērīgi prasīt, lai Padome pati veiktu izmeklēšanu uz vietas par to faktu patiesumu, kurus atspoguļo daudzi plašsaziņas līdzekļi (spriedumi, 2017. gada 25. janvāris, *Almaz-Antey Air and Space Defence*/Padome, T-255/15, nav publicēts, EU:T:2017:25, 148. punkts, un 2022. gada 1. jūnijs, *Prigozhin*/Padome, T-723/20, nav publicēts, EU:T:2022:317, 59. punkts).

128 Turklāt Savienības tiesas darbību reglamentē pierādījumu brīvas novērtēšanas princips un vienīgais kritērijs iesniegto pierādījumu vērtības novērtēšanai ir to ticamība. Šajā ziņā, lai novērtētu dokumenta pierādījuma vērtību, jāpārbauda tajā ietvertās informācijas patiesums un jāņem vērā tostarp dokumenta izcelsme, tā izstrādes apstākļi un adresāts, un jānoskaidro, vai, ņemot vērā tā saturu, tas šķiet saprātīgs un uzticams (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).

129 Šajā lietā prasītāja apstrīd dažu tādu pierādījumu ticamību, uz kuriem pamatojas Padome.

130 It īpaši, pirmkārt, attiecībā uz telekomunikāciju, tostarp viesabonēšanas, pakalpojumu sniegšanu Krimā prasītāja norāda, ka tīmekļvietne *Fans de MegaFon* un tīmekļlapa *Help-Desk MegaFon*, kurās norādīts, ka tā sniedz interneta pakalpojumus Krimā, nav uzticamas, ņemot vērā to neoficiālo avotu; otrkārt, attiecībā uz prasītājas infrastruktūras esamību Harkivas reģionā tā apstrīd *Centre for Eastern Studies – think tank* (pārdomu grupa), kas specializējusies Centrāleiropas un Austrumeiropas jautājumos, 2022. gada 25. aprīļa raksta pierādījuma spēku, kā arī tiešsaistes laikraksta *Ukrainska Pravda* ar 2022. gada 24. aprīli datētā raksta pierādījuma spēku, jo šajās publikācijās neesot minēti to avoti un to neatkarība esot apšaubāma; treškārt, attiecībā uz saikni starp prasītāju un Krievijas armiju prasītāja apgalvo, ka izvilkumi no tīmekļlapas, kurā ietverti saraksti ar līgumiem par telekomunikāciju pakalpojumiem, kas noslēgti starp prasītāju un Krievijas armiju laikposmā no 2013. līdz 2021. gadam, nav no oficiālas tīmekļlapas.

131 Saskaņā ar šā sprieduma 126.–128. punktā minēto judikatūru Padomes izmantotie pierādījumi nāk no dažādiem avotiem un tos veido tostarp presē publicēti raksti, un visi šie pierādījumi ir publiski pieejami.

132 Tādējādi attiecībā uz rakstiem no tīmekļlapām *Fans de MegaFon* un *Help-Desk Megafon*, kā arī izrakstu no tīmekļlapas, kurā ietverts starp prasītāju un Krievijas armiju noslēgto līgumu saraksts, prasītājas apgalvojumi, ka šie avoti neesot ticami, ņemot vērā, ka runa nav par lapām no tās oficiālajām tīmekļvietnēm, ir jānoraida, jo nav pierādījumu, kas apstrīdētu šādu avotu uzticamību.

133 Arī runājot par *Centre for Eastern Studies* un laikraksta *Ukrainska Pravda* rakstiem, prasītājas arguments, ka abos šajos rakstos, no kuriem vienā pārpublicēts otrs, nav minēti to avoti un ka to neatkarība esot apšaubāma, nav pamatots ar konkrētiem pierādījumiem, izņemot pēc prasītājas lūguma sagatavoto revīzijas ziņojumu, kas tomēr tika sagatavots, pamatojoties uz pašas prasītājas sniegtajiem datiem. Konkrētāk, *Centre for Eastern Studies* ir neatkarīgs pētniecības institūts, kas reģistrēts dalībvalstī, proti, Polijā – Varšavā, un nekas neļauj apšaubīt tā publicēto rakstu ticamību. Līdz ar to prasītājas izvirzītie apgalvojumi neļauj apšaubīt šo pierādījumu ticamību.

134 Turklāt prasītāja neapstrīd viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, lai apkalpotu savus klientus Doneckas, Luhanskas, Zaporižjas, Hersonas un Krimas reģionā.

135 Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā lietas materiālos nav informācijas, kas varētu likt apšaubīt Padomes izmantoto avotu uzticamību, jāatzīst, ka tiem ir ticams raksturs un tātad zināms pierādījuma spēks šā sprieduma 128. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.

ii) Par Padomes iesniegto pierādījumu nozīmīgumu un pietiekamību

136 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Padomes iesniegtie pierādījumi neļauj apstiprināt tās apgalvojumus, kas atgādināti šā sprieduma 103.–107. punktā, jāpārbauda, vai šie pierādījumi ļauj konstatēt, ka prasītāja tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu.

137 Pirmām kārtām, attiecībā uz viesabonēšanas pakalpojumiem, kas piedāvāti Doneckas, Luhanskas, Zaporižjas un Hersonas reģionā, kā arī Krimā, prasītāja apstrīd, ka šo pakalpojumu sniegšana būtu pierādījums apgalvotajam tās atbalstam Krievijas militārajam un rūpnieciskajam kompleksam. Tomēr tā neapstrīd minēto pakalpojumu sniegšanu šajos reģionos.

138 Kā uzsver Padome, kontekstā, kādā šie pierādījumi ir jāizvērtē, proti, saistībā ar notiekošo Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana var atvieglot un konsolidēt minēto reģionu "integrāciju" Krievijas Federācijā. Ir taisnība, ka viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana pati par sevi neradītu problēmas atšķirīgā kontekstā. Tomēr šo pakalpojumu sniegšana klientiem, pamatojoties uz sadarbību ar "vietējo operatoru", atvieglo to darbību minētajos Krievijas kontrolētajos Ukrainas reģionos, jo viņi var turpināt izmantot savu Krievijas *SIM* karti okupētajos reģionos un zvanīt, nosūtīt *SMS* un pieslēgties internetam uzturēšanās laikā šajos reģionos bez vajadzības abonēt kāda vietējā mobilo sakaru operatora pakalpojumus. Tādējādi tā atvieglo Krievijas lietotāju saziņu starp Krieviju un okupētajām Ukrainas teritorijām. Šos secinājumus apstiprina fakts, ka prasītāja minētos pakalpojumus sāka sniegt tikai pēc militārās agresijas Ukrainā sākuma.

139 No tā izriet – Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka, ņemot vērā politisko un militāro attīstību attiecīgajos reģionos un notiekošā kara kontekstā, viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana varēja vēl vairāk apdraudēt Ukrainas teritoriālo integritāti un tādējādi bija norāde, kas apstiprina prasītājas atbalstu Krievijas militārajam un rūpnieciskajam kompleksam.

140 Otrām kārtām, attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu Krimā, ko prasītāja apstrīd, jānorāda, ka Padome ir iesniegusi rakstu no tīmekļlapas *Fans de MegaFon* un tīmekļlapas *Help-Desk MegaFon*. To pašu iemeslu dēļ kā šā sprieduma 138. un 139. punktā izklāstītie šo pakalpojumu sniegšana vēl jo vairāk palīdz atbalstīt Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu. Katrā ziņā, pat ja būtu jāuzskata, ka prasītāja nav sniegusi šādus pakalpojumus Krimā, netiek apstrīdēts, ka tā tur ir sniegusi viesabonēšanas pakalpojumus.

141 Trešām kārtām, jānorāda, ka Padomes iesniegtie raksti, ko publicējis *Centre for Eastern Studies* un laikraksts *Ukrainska Pravda*, liecina par prasītājas infrastruktūras esamību Harkivas reģionā.

142 Ceturtām kārtām, attiecībā uz līgumiem, kas starp Krievijas armiju un prasītāju noslēgti laikposmā no 2013. līdz 2021. gadam, prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka šie līgumi ir noslēgti pirms iebrukuma Ukrainā un, otrkārt, ka attiecīgos pakalpojumus nevar izmantot militārajās operācijās.

143 Šajā ziņā Padome sniedz izvilkumus no tīmekļlapas *ClearSpending*, kurā ietverti minētie līgumi ar katra līguma darbības laiku. Pirmkārt, pat ja Padomes sniegtie pierādījumi liecina, ka prasītāja un Krievijas armija līgumus ir noslēgušas laikposmā no 2013. līdz 2021. gadam, šie līgumi liecina par ilgtermiņa saikni starp prasītāju un šo armiju. Otrkārt, lai gan nav pierādījumu par minēto līgumu iespējamo turpināšanu, jākonstatē – gandrīz desmit gadu ilgās līgumiskās attiecības starp prasītāju un Krievijas armiju apstiprina argumentāciju, ka pēc Krievijas agresijas Ukrainā prasītāja ir vienība, kas tieši atbalsta Krievijas Federācijas militāro un rūpniecisko kompleksu.

144 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jānorāda, ka Padomes iesniegtie pierādījumi veido pietiekami konkrētu, precīzu un saskaņotu norāžu kopumu, kas apstiprina faktu, ka prasītāja tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu. Tādējādi Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā.

b) Par tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos

145 Attiecībā uz tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos, pirmām kārtām, jākonstatē, kā norādīts šā sprieduma 124. punktā, ka Padome, atbildot uz prasītājas iebildumiem, var atsaukties uz pierādījumiem, kurus tā ir iesniegusi tiesvedībā Vispārējā tiesā iebildumu raksta pielikumā, lai pamatotu tāda fakta pareizību, kuru var prezumēt par visiem zināmu.

146 Turklāt jānorāda – katrā ziņā attiecībā uz tiesību aktiem par saglabāšanu sarakstos Padome 2023. gada 24. jūlijā tostarp nosūtīja prasītājai vēstuli, informējot to par apstrīdēto tiesību aktu pagarināšanu attiecībā uz to, tieši atsaukdamās uz 2023. gada 28. jūnijā iesniegtā iebildumu raksta pielikumā sniegtajiem pierādījumiem. Līdz ar to tā var uz tiem pamatoties, lai pierādītu attiecībā uz prasītāju apgalvoto faktu pamatotību.

147 Otrām kārtām, to pašu iemeslu dēļ kā šā sprieduma 129.–144. punktā minētie Padomes apgalvojumi ir balstīti uz ticamiem un atbilstošiem pierādījumiem.

148 Līdz ar to jākonstatē, ka Padome ir iesniegusi pietiekami konkrētu, precīzu un saskaņotu norāžu kopumu, kas pierāda, ka prasītāja atbilst attiecīgajam iekļaušanas kritērijam.

149 Trešām kārtām, attiecībā uz vispārējo kontekstu, kas saistīts ar situāciju Ukrainā, jākonstatē, ka tiesību aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā šajā valstī joprojām bija nopietna situācija un ka sākotnējo tiesību aktu mērķis, proti, izdarīt spiedienu uz Krievijas valdību, lai tā izbeigtu savas darbības un politiku, kas destabilizē Ukrainu, joprojām bija aktuāls.

150 Ceturtām kārtām, attiecībā uz revīzijas ziņojumu, ko prasītāja ir iesniegusi pirmā grozījumu raksta pielikumā, lai pierādītu, ka tai nav infrastruktūras Harkivas reģionā, jānorāda, ka, ņemot vērā šā sprieduma 128. punktā minēto judikatūru, šā dokumenta pierādījuma spēks ir vājš. Pirmkārt, šis ziņojums tika sagatavots pēc prasītājas lūguma šīs lietas vajadzībām, un, otrkārt, tajā ir norādīts, ka revidents nevarēja identificēt to prasītājas aktīvu reģistrāciju, kuri tostarp attiecināmi uz Harkivas reģionu, bet tas ne katrā ziņā nozīmēja, ka prasītājai šajā reģionā nebija infrastruktūras.

Turklāt šajā ziņojumā ir norādīts, ka tas sagatavots, pamatojoties uz procedūrām, par kurām bija panākta vienošanās ar prasītāju, un ka nevarēja garantēt, ka tad, ja tiktu veiktas papildu procedūras, rezultāti varētu būt bijuši atšķirīgi.

151 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, jānorāda, ka Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka prasītāja ir vienība, kas tieši atbalsta Krievijas militāro un rūpniecisko kompleksu, un tādējādi saglabādama tās nosaukumu strīdīgajos sarakstos.

152 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, trešais pamats ir jānoraida kopumā.

4. Par ceturto pamatu – samērīguma principa pārkāpumu un prasītājas darījumdarbības brīvības un reputācijas aizskārumu

153 Prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdētajiem tiesību aktiem ir aizskarta tās darījumdarbības brīvība, kas nostiprināta Hartas 16. pantā, un tās reputācija. Proti, tā nevar saņemt nekādu atkāpi, un lielākā tās darbības daļa tiek kavēta. Prasītāja arī norāda, ka tās iekļaušanu strīdīgajos sarakstos nevar uzskatīt par nepieciešamu un piemērotu pasākumu, lai cīnītos pret destabilizējošām Krievijas Federācijas darbībām Ukrainā.

154 Turklāt, pirmām kārtām, prasītāja piebilst, ka citiem lielajiem Krievijas telekomunikāciju operatoriem nav piemērots neviens ierobežojošs pasākums. Otrām kārtām, tā norāda, ka piekļuve internetam tiek uzskatīta par cilvēktiesībām un ka šīs piekļuves ierobežojumi var ietekmēt tās lietotāju tiesības uz vārda brīvību, privāto dzīvi un izglītību.

155 Padome un Komisija apstrīd šos argumentus.

156 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem un kas pārņemts LES 5. panta 4. punktā, prasa, lai ar Savienības tiesību normām ieviestie līdzekļi būtu piemēroti attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to sasniegšanai nepieciešamo (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 190. punkts un tajā minētā judikatūra).

157 Šajā lietā jānorāda, ka prasītājas darījumdarbības brīvība ir ierobežota un ka tās reputācijas aizsardzība zināmā mērā ir ietekmēta pret to noteikto ierobežojošo pasākumu dēļ.

158 Lai gan pamattiesību ievērošana ir Savienības tiesību aktu tiesiskuma nosacījums, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasītājas piesauktajām pamattiesībām, proti, tiesībām uz darījumdarbības brīvību un tiesībām uz reputācijas aizsardzību, Savienības tiesībās nav absolūtas aizsardzības. Tādējādi tiesību uz īpašumu izmantošanai var tikt piemēroti ierobežojumi – ar nosacījumu, ka tie patiešām atbilst Savienības vispārējo interešu mērķiem un saistībā ar izvirzīto mērķi nav uzskatāmi par pārmērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas aizskar šādi garantēto pamattiesību pašu būtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 193. punkts un tajā minētā judikatūra).

159 Tādējādi, lai attiecīgo pamattiesību ierobežojums būtu saderīgs ar Savienības tiesībām, tam jābūt noteiktam tiesību aktos, ar to jāņem vērā minētās brīvības galvenā būtība, tam jāatbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim un tas nedrīkst būt nesamērīgs (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 194. punkts un tajā minētā judikatūra).

160 Jākonstatē, ka šajā gadījumā šie četri nosacījumi ir ievēroti.

161 Pirmām kārtām, attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir "noteikti tiesību aktos", jo tie ir iekļauti tiesību aktos, kuri tostarp ir vispārpiemērojami un kuriem ir skaidrs juridiskais pamats Savienības tiesībās, kā arī pietiekama paredzamība.

162 Otrām kārtām, apstrīdētie tiesību akti ir piemērojami sešus mēnešus un tiek pastāvīgi pārskatīti. Tā kā minētajiem pasākumiem ir pagaidu un atgriezenisks raksturs, jāuzskata, ka tie neapdraud minēto brīvību būtisko saturu.

163 Trešām kārtām, tie atbilst tik būtiskam vispārējo interešu mērķim kā mērķis likt Krievijas Federācijai vēl dārgāk maksāt par darbībām, ar kurām tiek grauta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un sekmēt krīzes noregulējumu mierīgā ceļā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 147. punkts, un 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 198. punkts).

164 Ceturtām kārtām, attiecībā uz šo ierobežojošo pasākumu piemērotību jānorāda, ka, ņemot vērā vispārējo interešu mērķus, kas starptautiskajai sabiedrībai ir tik fundamentāli kā šā sprieduma 163. punktā minētie, tos pašus par sevi nevar uzskatīt par neatbilstošiem. Turklāt par šo pasākumu nepieciešamību jānorāda, ka apstrīdētajos tiesību aktos ir ietverts aizliegums attiecībā uz noteiktām precēm, proti, divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, kā arī tām, kas minētas grozītā Lēmuma 2014/512 3.a panta 7. punktā, un ka šis aizliegums attiecas tikai uz Eiropas uzņēmējiem. Citi mazāk ierobežojoši pasākumi, piemēram, iepriekšējas atļaujas sistēma, neļauj tikpat efektīvi sasniegt izvirzīto mērķi.

165 Proti, apstrīdētie tiesību akti neattiecas uz visām precēm, bet tikai uz divējāda lietojuma precēm un tehnoloģijām, kā arī uz tām, kas minētas grozītā Lēmuma 2014/512 3.a panta 7. punktā, un tajos ir paredzēta iespēja piešķirt atkāpes no piemērotajiem ierobežojošajiem pasākumiem. Konkrētāk, grozītā Lēmuma 2014/512 3.b panta 1. punktā ir paredzētas atkāpes no attiecīgajiem ierobežojošajiem pasākumiem tādām vienībām kā prasītāja, kuru nosaukums ir iekļauts strīdīgajos sarakstos. Precīzāk, valsts kompetentās iestādes divos gadījumos var atļaut divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju pārdošanu, piegādi, nodošanu vai eksportu, pat ja tām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka galalietotājs varētu būt IV pielikumā uzskaitīta vienība, ja šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir nepieciešama steidzamai tāda notikuma novēršanai vai steidzamai tā ietekmes mazināšanai, kurš var nopietni un ievērojami ietekmēt cilvēku veselību un drošību vai vidi, un ja šādas preces vai tehnoloģijas vai ar tām saistītā tehniskā vai finansiālā palīdzība ir nodrošināma saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti pirms 2022. gada 26. februāra, vai šādu līgumu izpildei nepieciešamiem papildu līgumiem – ar noteikumu, ka atļauja ir pieprasīta pirms 2022. gada 1. maija.

166 Piektām kārtām, attiecīgo interešu izsvēršana pierāda, ka neērtības, ko rada divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta ierobežojumi, nav nesamērīgas ar sasniedzamajiem mērķiem. Šajā ziņā apstrīdēto tiesību aktu mērķu nozīmīgums, kas iekļaujas plašākā miera un starptautiskās drošības uzturēšanas mērķī atbilstoši LES 21. pantā noteiktajiem Savienības ārējās darbības mērķiem, var prevalēt pār negatīvām, pat ievērojamām sekām, kas rodas atsevišķiem tirgus dalībniekiem. Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi, ka ar apstrīdētajiem tiesību aktiem būtu nesamērīgi aizskarta tās darījumdarbības brīvība un reputācijas neaizskaramība.

167 Turklāt, ciktāl prasītāja replikas rakstā norāda, pirmkārt, ka uz citiem lielajiem Krievijas telekomunikāciju operatoriem nav attiecināti nekādi ierobežojoši pasākumi un, otrkārt, ka ierobežojumi attiecībā uz prasītāju var ietekmēt tās lietotāju tiesības uz vārda brīvību, privāto dzīvi un izglītību, jānorāda, ka šie argumenti nav pamatoti.

168 Katrā ziņā attiecībā uz prasītājas argumentu, ka uz citiem lielajiem Krievijas telekomunikāciju operatoriem nav attiecināti nekādi ierobežojoši pasākumi, jānorāda – pat pieņemot, ka Padome nav noteikusi ierobežojošus pasākumus noteiktām personām vai vienībām, kas darbojas telekomunikāciju nozarē Krievijas Federācijā, un ka tās ir situācijā, kas ir salīdzināma ar prasītājas situāciju, šāds arguments būtu jānoraida. Vienlīdzīgas attieksmes princips un diskriminācijas aizlieguma princips ir jāsaskaņo ar tiesiskuma principu (skat. spriedumu, 2009. gada 14. oktobris, *Bank Melli Iran*/Padome, T-390/08, EU:T:2009:401, 59. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2016. gada 3. maijs, *Post Bank Iran*/Padome, T-68/14, nav publicēts, EU:T:2016:263, 135. punkts).

169 Par argumentu, ka ierobežojumi attiecībā uz prasītāju var ietekmēt tās lietotāju tiesības uz vārda brīvību, privāto dzīvi un izglītību, jānorāda, ka prasītāja to nav pamatojusi ar konkrētiem argumentiem un it īpaši nav paskaidrojusi, kādā veidā stingrā divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta režīma piemērošana varētu ietekmēt minētās tiesības.

170 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais prasības pamats un attiecīgi prasība kopumā ir jānoraida.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

171 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

172 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

173 Šajā lietā, tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Turklāt Komisija kā iestāde, kas iestājusies lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *MegaFon OAO* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 15. janvārī.

[Paraksti]